

فرهنگ

شماره ۶ و ۷ - شهریور و مهر - ۱۳۰۷

در اطراف تغیر الفباء

مجله فرهنگ، ارکان جمعیتی که دو از ده سال پیش پیدل و جاهدت در تغیر الفبای فارسی را یکی از مواد مرام خود قرار داده است اگر در این موقع که این مسئله در مطبوعات مملکت مطرح شده است صدای خود را نشنواند به مقصود و روش خود خیانت کرده است. قصصها و عیبهای الفبای ع-رای همان هائی که ده ها سال پیش ملکم خان را متاثر نمود لازم بتذکر نیست: شرم آور است اگر بگوئیم که در این ایات اشخاصی هستند که نوشتن و خواندن زبان مادری خود را نمی دانند و بواسطه آسانی الفبای السنه خارجی نوشتن و خواندن آن زبان ها را بخوبی آموخته اند.

در مبارزه برای زلدگی زبان و خط از ادوات جنک میباشند و از این حیث آخری ما با يك آلتی مجهز هستیم که قبل از وقت ما را به زوال محکوم میکند در قضاوت زیاد روی نباید

کرد. تغییر خط يك مسئله اساسی نیست که چنان چه بعضی ها تصور میکنند ما فوق تمام تغییرات لازم باشد.

ولی این يك اصلاح یا رفورمی است که حصول تغییرات اساسی دیگر را بمراتب سهل تر خواهد کرد.

فقط با قبول کردن الفبای لاتینی می توان اثر این بودجه قلبی را که امروز برای معارف ایران صرف میشود به برابر کرد.

حس ملیت ایرانی از تغییر الفبا و قبول الفبای لاتین رنجش نمی بیند زیرا که از نقطه نظر وطن پرستی خشک و خالی هم باشد، از دو الفبای خارجی (لاتینی و عربی) آنرا انتخاب میکنیم که برای ما سهل تر و برای نشر معرفت و تمدن بین توده های خلق مناسب تر باشد.

اگر قدری هم در این مسئله تأمل کنیم ما در میان ملل اسلامی دنیا آخرین ملتی خواهیم بود که این تجدید را قبول کرده باشیم. آذربایجان قفقاز - ترکستان - جمهوری ترکمنستان - تاجیکهای فارسی زبان - اوزبک ها - جمهوری ترکیه - تاتارها و کرکیزها الفبای عربی را مثل آلتی که دیگر بدرد احتیاجات امروزه زندگی نمینخورد بدور انداخته اند امروزه در میان تمام ملل اسلامی فقط مسلمین هندوستان و اعراب یعنی آنهاست که يك حیات مستقل ملی از خود ندارند و ما ایرانی ها الفبای عرب را که برای عصر ما مبتذل و بی ثمر است حفظ کرده ایم. يك قدری سستی!.....

و بیم آن میرود که ما در ترك این الفبا از خود اعراب هم عقب بمانیم . -
 نظر ما در خصوص تغییر الفبا قبول اساس الفبای لاتین است با تغییراتی که خصوصیات تلفظ فارسی ایجاد میکند .
 در این مورد البته باید تلفظ عوام و اکثریت توده فارسی زبان را مبدا و اساس قرارداد و بطرز تلفظ اشخاص قایل العده که با حنجره عربی فارسی حرف میزنند و مثلاً ما بین «غ» و «ق» و «پا» و «ظ» و «ذ» و «ز» و «ض» در تلفظ فرق میگذارند توجهی نکرد .

ما همان طوریکه در موقع کشیدن راه آهن سرتا سراسران آخرین سیستم آکوستیو و رایلی را باید استعمال کنیم و از تمام اصلاحات و تغییراتی که در تکنیک این امر در طی سالها داده شده است استفاده نمائیم در موقع تغییر خط هم باید تمام عیوبی را که در الفبای لاتین وجود دارد یک مرتبه رفع کنیم .
 مثلاً از نوشتن دو حرف برای یک صدا مثل $ch = sh$ و قبول شکل های مخصوصی برای حرفهای بزرگ اول عبارت و اسامی خاص و امثالهم اجتناب نمائیم . زیرا که تغییر خط اقدامی نیست که هر روز بتوان به عمل آورد و بقول یکی از مجلات خارجی اینگونه اتفاقات فقط یکی دو مرتبه در تاریخ یک ملتی بوقوع می پیوندد .

در هر حال چنانچه دولت و پارلمان مبتکر این امر یعنی تغییر الفبا واقع نشوند عملی کردن این مقصود يك تبليغات وسیعی لازم خواهد داشت که میان توده برای این فکر ط-سرفدارانی پیدا کنیم و برای این مقصود بهترین طریق بنظر ما تشکیل يك جمعیتی خواهد بود که در تمام ایران شعبات و نمایندگانی داشته و هیئت مرکزی آن در موضوع تغییر الفبا متحد الفکر بوده و مخصوصاً اعضاء آن دارای فکر متجدد و عملی باشند و در ضمن تبلیغ فکر تغییر خط توجه محافل دولتی علاقه مند را هم به این موضوع جلب نمایند . فقط بعد از انجام این کار های حتمی مقدماتی است که بعقیده ما باید کنفرانسی برای مطالعه پیشنهاداتی که در اطراف تغییر قطعی خط شده است دعوت گردد .

جمعیت مزبور پس از تشکیل ، بلافاصله باید یکی از الفبا های لائینی را که تا بحال پیشنهاد شده است و بهتر بنظر می آید انتخاب کند که در دوره مقدماتی تبلیغ برای نشأت دادن و مقایسه با الفبای عربی بکار برود ولی این الفبا فقط برای تبلیغ و پیدا کردن طرفدار فکر بکار خواهد رفت و صورت قطعی نخواهد داشت مگر اینکه کنفرانس فوق الذکر (که البته پس از موافقت محافل رسمی باید دعوت شده و اجرای تصمیمات آن را بپذیرد) آن را تصدیق کند .